

בבית המשפט העליון

ע"פ 7220/05 - א'

בפני: כבוד השופט ס' גובראן

המבקש: האני נימר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דין

בשם המבקש: עו"ד יוסף תוסייה-כהן

בשם המשיבה: עו"ד עמית אופק

החלטה

זוהי בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דין בית-המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח

720/04.

ביום 11.1.05 הרשיע בית-המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים צ' סגל, י' צבן ו-ח' בן-עמי) ברוב דעות את המבקש בעבירה של ניסיון אינוס, עבירה על סעיף 345(א)(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ביום 22.1.05 נגזר דינו של המבקש והוטל עליו עונש של שש שנות מאסר מתוכן חמש שנים לריצוי בפועל ושנה אחת על-תנאי למשך שלוש שנים. בנוסף הוטל עליו קנס של 2000 ש"ח וכן 10,000 ש"ח פיצוי למתלוננת.

במעמד הקראת גזר-הדין החליט בית-המשפט המחוזי לעכב את ביצוע גזר-הדין למשך 45 ימים ובמקביל הוצא נגד המבקש צו עיכוב יציאה מן הארץ. עוד, נדרש להפקיד את דרכונו ולהפקיד סך של 10,000 ש"ח במזומן, וכן ערבות צד ג' של שני ערבים על סך 25,000 ש"ח. אשר לקנס ולפיצוי, נקבע כי תשלומם יידחה עד ליום 31.10.05.

ביום 27.7.05 הגיש המבקש ערעור לבית-משפט זה כנגד הכרעת הדין וגזר-הדין של בית-המשפט המחוזי, ובמסגרתו הוגשה הבקשה דנן לעיכוב ביצוע גזר-הדין עד למתן פסק-דין בערעור.

בבקשתו טוען המבקש, כי קיים סיכוי טוב להצליח בערעור זאת נוכח דעת המיעוט אשר קבעה כי המשיבה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמתו וסברה שיש לזכות אותו מחמת הספק. עוד לטענתו, אין לו עבר פלילי, ולמעט חמישה ימי מעצר, מעולם לא ישב מאחורי סורג ובריח.

לעומתו, מתנגדת המשיבה לבקשה לעיכוב ביצוע. לטענת בא-כוחה, המבקש הורשע בעבירה חמורה של ניסיון לאינוס של חוסה בבית חולים לחולי נפש. עוד נטען, כי סיכוי הערעור בתיק אינם טובים במיוחד כשההכרעה הינה בשאלה של מהימנות המתלוננת, כאשר בית-המשפט קבע קביעה פוזיטיבית לגבי מהימנותה ומצד שני קביעה שלילית לגבי מהימנות המבקש.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים על רקע הודעת הערעור והכרעת דינו של בית-המשפט המחוזי, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא כי אין בעצם הגשת ערעור כדי להצדיק עיכוב ביצוע גזר הדין, אלא במקרים מיוחדים וחריגים. לדידי, מקרהו של המבקש נמנה על מקרים אלו. מבלי לנקוט עמדה לגבי סיכויי הערעור, לא ניתן להתעלם מטענותיו של המבקש כפי שבאו לידי ביטוי בהודעת הערעור. טענותיו אלה מקבלות משנה חיזוק נוכח דעתו של שופט המיעוט אשר קבע, כי אשמתו של המבקש לא הוכחה מעבר לספק סביר, ועל-כן ראה לנכון לזכותו מחמת הספק.

לאור האמור לעיל, ונוכח נסיבותיו של המבקש, לרבות גילו ועברו הנקי מפלילים, והעובדה כי הוא היה משוחרר בכל תקופת המשפט, הגעתי למסקנה שיש לקבל את הבקשה.

אני מחליט איפוא לעכב את ביצוע גזר-הדין אשר הוטל על המבקש בתפ"ח 720/04 של בית-המשפט המחוזי בירושלים וזאת עד למתן פסק-דין בערעור.

כל התנאים שנקבעו על-ידי בית-המשפט המחוזי לעיכוב הביצוע ייוותרו על כנם עד להכרעה בערעור.

ניתנה היום, כ"ז בתמוז תשס"ה (3.8.05).

ש ו פ ט